

Arrest

nr. 307 442 van 29 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DAEM
Burgemeester Nolfstraat 5
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 28 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DAEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten.

Op 19 oktober 2022 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 juni 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op 20 februari 1988 te Addi Arkay en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent religieus christen-orthodox en behoort etnisch tot de Amhara. U volgde onderwijs tot de 10de graad in

Addi Arkay. U trouwde daarna met A.f.G. waarmee u een zoon heeft, maar scheidde na 3 jaar waarna u met uw kind weer bij uw ouders ging wonen. U hielp daarop uw vader in zijn winkel te Addi Arkay. Op 28 mei 2022 vielen troepen van het TPLF de stad Addi Arkay binnen en de bewoners sloegen op de vlucht in de richting van Debarq net als uw moeder en uw zoon. U ging uw vader halen die zich nog in de winkel bevond en bij aankomst zag u hem neergeschoten op straat liggen. Wanneer u zich over het lijk van uw vader boog, werd u door 2 soldaten van het TPLF tegen de grond geworpen en verkracht. U verliet Addi Arkay en trok naar Debarq waar u een halve dag verbleef. U zocht uw moeder en uw kind, maar vond ze niet. U hoorde geruchten onder de gevluchte mensen dat het TPLF aan het oprukken was naar Debarq en u trok verder naar Gondar om uiteindelijk naar Addis Abeba te gaan. U verbleef daar ongeveer een maand bij familieleden van uw peter, een vriend van uw vader. Een smokkelaar regelde alles en u verliet op 2 juli 2022 Ethiopië met een visum voor Spanje. U verbleef daar iets langer dan een maand en trok daarna verder met bestemming België. U kwam op 9 oktober 2022 te België aan en diende er op 10 oktober 2022 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient opgemerkt dat u niet de waarheid heeft verteld betreffende uw geboorteplaats, uw verblijfplaatsen in en buiten Ethiopië en uw professionele activiteiten te Ethiopië. Bijgevolg heeft u doelbewust de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden aangaande kernelementen van uw verzoek tot internationale bescherming. Nochtans werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud er uitdrukkelijk op gewezen dat het voor een juiste beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming zeer belangrijk is dat u naar waarheid vertelt in welke regio u bent geboren en waar u heeft gewoond (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 12 juni 2023 p 2 [verder NPO]) waar u duidelijk geen gehoor aan heeft gegeven.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over uw paspoort verklaarde u dat u uw paspoort niet heeft aangevraagd en dat de smokkelaar dat geregeld heeft binnen de maand toen u bij de familie van uw peter woonde (NPO p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat u verklaarde dat u steeds te Addi Arkay heeft gewoond (verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 10), dat u Addi Arkay pas heeft verlaten op 28 mei 2022 en dat u via Debarq - waar u een halve dag verbleef - en Gondar na 2 dagen rijden Addis Abeba heeft bereikt (NPO p 9) waarna u ging wonen bij familie van uw peter, een vriend van uw vader (NPO p 7). Uit het visumdossier dat werd opgevraagd bij de Spaanse autoriteiten en werd toegevoegd aan het administratief dossier en waarin de identiteitsgegevens van uw Ethiopische paspoort terug te vinden zijn, blijkt echter dat uw Ethiopisch paspoort werd afgegeven op 18 maart 2021 door het 'main department for immigration & nationality affairs' gelegen te Addis Abeba. Dit is ruim een jaar voor u volgens uw verklaringen uw paspoort heeft verkregen.

Er kan enkel een grote discrepantie vastgesteld worden tussen de gegevens op uw paspoort dewelke werd afgegeven in maart 2021 en uw verklaringen dat de smokkelaar dit paspoort voor u heeft geregeld toen u zich eind mei of begin juni 2022 te Addis Abeba bevond. Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd en duidelijk gemaakt dat uw verklaringen niet waarachtig zijn, gaf u aan dat de smokkelaar dat misschien zelf gemaakt heeft om documenten te regelen en stelde u dat u het niet weet wat geenszins een aannemelijke noch geloofwaardige verklaring is voor de discrepantie tussen uw verklaringen betreffende het verkrijgen van uw paspoort en de vaststellingen in uw visumdossier.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf te Addi Arkay tot omstreeks mei 2022, wordt verder nog bevestigd waar u verklaarde dat de vijand [strijders van de Tigray Defense Forces – verder 'TDF'] Addi Arkay probeerde over te nemen in juli 2021, toen er werd gevochten tussen 21 en 23 juli 2021, maar dat ze 'toen niet gewonnen zijn en teruggedreven werden' (NPO p 8). Echter, uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie, blijkt evenwel dat de TDF Addi Arkay succesvol veroverde op 23 juli 2021, en onder controle hield tot omstreeks september 2021. Dat u dit niet blijkt te weten, en verklaart dat de TDF verdreven werden bij hun aanval op Addi Arkay in juli 2021 – hoewel ze de stad succesvol veroverden en controleerden gedurende enkele maanden – wijst er enkel op dat u geenszins aanwezig was te Addi Arkay in deze periode.

Bevraagd naar uw visum voor Spanje en gevraagd waar dit is aangevraagd, verklaarde u dat u denkt dat dit op de ambassade was en gevraagd of u daar ooit was, gaf u aan van niet (NPO p 13). Daarop gevraagd hoe u dan uw vingerafdrukken kon geven, verklaarde u dat hij (de smokkelaar nvdr.) iets heeft meegebracht en u uw vinger daar moest afdrukken en u niet wist waarvoor dit diende (NPO p 13) wat weinig geloofwaardig is. Gevraagd welke documenten u allemaal diende af te geven stelde u - overigens correct - dat het niet in het

Engels geschreven was (NPO p 13) wat doet vermoeden dat u wel degelijk nauw betrokken was bij de aanvraag van uw visum voor Spanje. Gevraagd welk diploma u had toen u van school afstudeerde stelde u dat de smokkelaar valse documenten heeft gemaakt over uw onderwijs (NPO p 13), maar er dient daarbij opgemerkt dat er in uw visumdossier helemaal geen documenten betreffende uw onderwijs terug te vinden zijn. Toen u **geconfronteerd** werd met de stelling dat u voor een visum naar Europa uw vingerafdrukken ter plaatse dient te geven op de Spaanse ambassade – wat overigens bevestigd wordt in uw visumdossier (zie application for Schengen visa p 1) – en u tegenstrijdig aan deze informatie verklaarde dat u daar nooit was waarna u gevraagd werd om een verklaring, gaf u **weinig overtuigend en de vraag ontwijkend** aan dat u niet weet hoe het werkt (NPO p 13).

Bovenstaande indachtig kan er enkel vastgesteld worden dat u ongeloofwaardige en leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over het verkrijgen van uw paspoort en uw visum voor Spanje. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan dan ook enkel worden afgeleid dat u reeds veel langer geleden in Addis Abeba verbleef, dan u beweerde.

Daarnaast dient opgemerkt dat u geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw geboorteplaats, een kernelement van uw verzoek om internationale bescherming.

U verklaarde zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken [verder DVZ] (zie verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 5) als tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO p 4) dat u geboren bent te Addi Arkay gelegen in de regio Amhara. Uit het visumdossier blijkt echter dat u bent geboren in Addis Abeba (zie application for Schengen visa p 1) en niet in Addi Arkay zoals u beweert. Ook uw Ethiopisch paspoort waarvan de identiteitsgegevens in het visumdossier terug te vinden zijn, vermeldt dat u geboren bent in Addis Abeba (zie visumdossier p 5). **Er kan bijgevolg enkel vastgesteld worden dat u gelogen heeft over uw geboorteplaats te Ethiopië.**

Er dient verder opgemerkt dat in uw visumdossier valt te lezen dat u werkzaam bent als 'interior design' (application for Schengen visa p 2 punt 21) wat verder bevestigd wordt in uw arbeidscontract d.d. 3 februari 2020 aangevuld met 3 loonbriefjes en de toegevoegde brief d.d. 14 mei 2022 waar staat te lezen dat u reeds ruim 2 jaar werkzaam was voor U. – C. and C. PLC (zie visumdossier p 25 tot en met 31). Nochtans verklaarde u na uw schoolcarrière te Addi Arkay (zie NPO p 4) uw vader te helpen in zijn winkel te Addi Arkay (NPO p 5 en verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 12). **Bijgevolg heeft u ook ongeloofwaardige verklaringen afgelegd betreffende uw professionele bezigheden en verblijfplaatsen te Ethiopië wat de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel als alleenstaande moeder die haar vader hielp in zijn winkeltje te Addi Arkay volledig onderuit haalt.**

Ten slotte dient opgemerkt dat zich in uw visumdossier ook uw 'covid-19 vaccination certificate' bevindt. Dit certificaat werd opgesteld door de Hamad Medical Corporation te Qatar – die overigens gemakkelijk terug te vinden is online en waarvan de verschillende gezondheidsdiensten gelegen zijn in Qatar- en vermeldt dat u daar drie vaccinaties heeft gekregen op 2 juli 2021, op 30 juli 2021 en op 29 maart 2022 (visumdossier p 48).

Bijgevolg mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u zich op die data te Qatar bevond en dit volledig tegenstrijdig met uw verklaringen dat u steeds te Addi Arkay heeft gewoond. Er kan daarbij ook een zekere consistentie worden waargenomen bij de vermelde data van vaccinatie in Qatar en de aanvraagdatum van uw paspoort op 18 maart 2021 die u nodig had om naar Qatar te kunnen reizen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat er aan uw herkomst uit Addi Arkay geen enkel geloof kan gehecht worden. Gezien u niet afkomstig bent uit Addi Arkay kunnen er ook aan de vervolgingsfeiten waarvan u beweert daar het slachtoffer te zijn geworden geen enkel geloof gehecht worden.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis

Abeba" van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vielen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is,

zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 10 van de Procedurerichtlijn, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te

begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart Ethiopië te zijn ontvlucht nadat zij het slachtoffer werd van een verkrachting door twee soldaten van het TPLF toen die in mei 2022 verzoeksters woonplaats Addi Arkay aanvielen, waarbij ook haar vader omkwam. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden recente herkomst uit de stad Addi Arkay en bijgevolg evenmin aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan voorafgaand aan verzoeksters vlucht naar Europa. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Er dient opgemerkt dat u niet de waarheid heeft verteld betreffende uw geboorteplaats, uw verblijfplaatsen in en buiten Ethiopië en uw professionele activiteiten te Ethiopië. Bijgevolg heeft u doelbewust de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden aangaande kernelementen van uw verzoek tot internationale bescherming. Nochtans werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud er uitdrukkelijk op gewezen dat het voor een juiste beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming zeer belangrijk is dat u naar waarheid vertelt in welke regio u bent geboren en waar u heeft gewoond (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 12 juni 2023 p 2 [verder NPO]) waar u duidelijk geen gehoor aan heeft gegeven.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over uw paspoort verklaarde u dat u uw paspoort niet heeft aangevraagd en dat de smokkelaar dat geregeld heeft binnen de maand toen u bij de familie van uw peter woonde (NPO p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat u verklaarde dat u steeds te Addi Arkay heeft gewoond (verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 10), dat u Addi Arkay pas heeft verlaten op 28 mei 2022 en dat u via Debarq - waar u een halve dag verbleef - en Gondar na 2 dagen rijden Addis Abeba heeft bereikt (NPO p 9) waarna u ging wonen bij familie van uw peter, een vriend van uw vader (NPO p 7). Uit het visumdossier dat werd opgevraagd bij de Spaanse autoriteiten en werd toegevoegd aan het administratief dossier en waarin de identiteitsgegevens van uw Ethiopische paspoort terug te vinden zijn, blijkt echter dat uw Ethiopisch paspoort werd afgegeven op 18 maart 2021 door het 'main department for immigration & nationality affairs' gelegen te Addis Abeba. Dit is ruim een jaar voor u volgens uw verklaringen uw paspoort heeft verkregen.

Er kan enkel een grote discrepantie vastgesteld worden tussen de gegevens op uw paspoort dewelke werd afgegeven in maart 2021 en uw verklaringen dat de smokkelaar dit paspoort voor u heeft geregeld toen u zich eind mei of begin juni 2022 te Addis Abeba bevond. Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd en duidelijk gemaakt dat uw verklaringen niet waarachtig zijn, gaf u aan dat de smokkelaar dat misschien zelf gemaakt heeft om documenten te regelen en stelde u dat u het niet weet wat geenszins een aannemelijke noch geloofwaardige verklaring is voor de discrepantie tussen uw verklaringen betreffende het verkrijgen van uw paspoort en de vaststellingen in uw visumdossier.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf te Adi Arkay tot omstreeks mei 2022, wordt verder nog bevestigd waar u verklaarde dat de vijand [strijders van de Tigray Defense Forces – verder ‘TDF’] Adi Arkay probeerde over te nemen in juli 2021, toen er werd gevochten tussen 21 en 23 juli 2021, maar dat ze ‘toen niet gewonnen zijn en teruggedreven werden’ (NPO p 8). Echter, uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie, blijkt evenwel dat de TDF Adi Arkay succesvol veroverde op 23 juli 2021, en onder controle hield tot omstreeks september 2021. Dat u dit niet blijkt te weten, en verklaart dat de TDF verdreven werden bij hun aanval op Adi Arkay in juli 2021 – hoewel ze de stad succesvol veroverden en controleerden gedurende enkele maanden – wijst er enkel op dat u geenszins aanwezig was te Adi Arkay in deze periode.

Bevraagd naar uw visum voor Spanje en gevraagd waar dit is aangevraagd, verklaarde u dat u denkt dat dit op de ambassade was en gevraagd of u daar ooit was, gaf u aan van niet (NPO p 13). Daarop gevraagd hoe u dan uw vingerafdrukken kon geven, verklaarde u dat hij (de smokkelaar nvdr.) iets heeft meegebracht en u uw vinger daar moest afdrukken en u niet wist waarvoor dit diende (NPO p 13) wat weinig geloofwaardig is. Gevraagd welke documenten u allemaal diende af te geven stelde u - overigens correct - dat het niet in het Engels geschreven was (NPO p 13) wat doet vermoeden dat u wel degelijk nauw betrokken was bij de aanvraag van uw visum voor Spanje. Gevraagd welk diploma u had toen u van school afstudeerde stelde u dat de smokkelaar valse documenten heeft gemaakt over uw onderwijs (NPO p 13), maar er dient daarbij

opgemerkt dat er in uw visumdossier helemaal geen documenten betreffende uw onderwijs terug te vinden zijn. Toen u **geconfronteerd** werd met de stelling dat u voor een visum naar Europa uw vingerafdrukken ter plaatse dient te geven op de Spaanse ambassade – wat overigens bevestigd wordt in uw visumdossier (zie application for Schengen visa p 1) – en u tegenstrijdig aan deze informatie verklaarde dat u daar nooit was waarna u gevraagd werd om een verklaring, gaf u **weinig overtuigend en de vraag ontwijkend** aan dat u niet weet hoe het werkt (NPO p 13).

Bovenstaande indachtig kan er enkel vastgesteld worden dat u ongeloofwaardige en leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over het verkrijgen van uw paspoort en uw visum voor Spanje. [...]

Daarnaast dient opgemerkt dat u geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw geboorteplaats, een kernelement van uw verzoek om internationale bescherming.

U verklaarde zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken [verder DVZ] (zie verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 5) als tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO p 4) dat u geboren bent te Addi Arkay gelegen in de regio Amhara. Uit het visumdossier blijkt echter dat u bent geboren in Addis Abeba (zie application for Schengen visa p 1) en niet in Addi Arkay zoals u beweert. Ook uw Ethiopisch paspoort waarvan de identiteitsgegevens in het visumdossier terug te vinden zijn, vermeldt dat u geboren bent in Addis Abeba (zie visumdossier p 5). **Er kan bijgevolg enkel vastgesteld worden dat u gelogen heeft over uw geboorteplaats te Ethiopië.**

Er dient verder opgemerkt dat in uw visumdossier valt te lezen dat u werkzaam bent als 'interior design' (application for Schengen visa p 2 punt 21) wat verder bevestigd wordt in uw arbeidscontract d.d. 3 februari 2020 aangevuld met 3 loonbriefjes en de toegevoegde brief d.d. 14 mei 2022 waar staat te lezen dat u reeds ruim 2 jaar werkzaam was voor U. – C. and C. PLC (zie visumdossier p 25 tot en met 31). Nochtans verklaarde u na uw schoolcarrière te Addi Arkay (zie NPO p 4) uw vader te helpen in zijn winkel te Addi Arkay (NPO p 5 en verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 12). **Bijgevolg heeft u ook ongeloofwaardige verklaringen afgelegd betreffende uw professionele bezigheden en verblijfplaatsen te Ethiopië wat de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel als alleenstaande moeder die haar vader hielp in zijn winkeltje te Addi Arkay volledig onderuit haalt.**

Ten slotte dient opgemerkt dat zich in uw visumdossier ook uw 'covid-19 vaccination certificate' bevindt. Dit certificaat werd opgesteld door de Hamad Medical Corporation te Qatar – die overigens gemakkelijk terug te vinden is online en waarvan de verschillende gezondheidsdiensten gelegen zijn in Qatar- en vermeldt dat u daar drie vaccinaties heeft gekregen op 2 juli 2021, op 30 juli 2021 en op 29 maart 2022 (visumdossier p 48).

Bijgevolg mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u zich op die data te Qatar bevond en dit volledig tegenstrijdig met uw verklaringen dat u steeds te Addi Arkay heeft gewoond. Er kan daarbij ook een zekere consistentie worden waargenomen bij de vermeldde data van vaccinatie in Qatar en de aanvraagdatum van uw paspoort op 18 maart 2021 die u nodig had om naar Qatar te kunnen reizen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat er aan uw herkomst uit Addi Arkay geen enkel geloof kan gehecht worden. Gezien u niet afkomstig bent uit Addi Arkay kunnen er ook aan de vervolgingsfeiten waarvan u beweert daar het slachtoffer te zijn geworden geen enkel geloof gehecht worden."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift benadrukt dat haar visumaanvraag werd geregeld door een smokkelaar, komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen dienaangaande. In de bestreden beslissing wordt echter terecht opgemerkt dat de gegevens in verzoeksters paspoort niet overeenstemmen met verzoeksters verklaringen, dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoekster niet persoonlijk aanwezig was toen haar vingerafdrukken werden genomen daar zij zich hiervoor persoonlijk naar de Spaanse ambassade diende te begeven en dat zij verkeerdelijk stelde dat zij schooldocumenten diende af te geven. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering dat haar visumaanvraag louter door een mensensmokkelaar werd geregeld.

Waar verzoekster verder betoogt als volgt:

“Ten tweede verwijst verwerende partij in de bestreden beslissing naar een verklaring van verzoekster over de strijd tussen de regeringstroepen en het TPLF in juli 2021 om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas, meer bepaald met betrekking tot haar aanwezigheid in Addi Arkay in die periode.

Het betreft de volgende passage in verband met het overlijden van verzoeksters broer tijdens de oorlog in juli 2021:

“Ik las in uw dossier dat u verklaarde dat u verklaarde dat hij gestorven is in de eerste oorlog? Wat bedoelt u met de eerste oorlog?”

De eerste fase van de oorlog wanneer de vijand probeert Addi Arkay over te nemen was in juli 2021. De oorlog is begonnen vanaf die 21ste tot de 23ste. Maar toen zijn ze niet gewonnen en teruggedreven. Die 2de keer was in mei na 1 jaar ongeveer. Iedereen dacht dat die zouden teruggedreven worden. Daarom is die bevolking niet snel gevlucht.”

(Notities persoonlijk onderhoud, p. 8)

Met dit antwoord bedoelde verzoekster enkel dat de TPLF troepen, kort na hun de verovering van Addi Arkay in juli 2021, door de overheidstroepen werden teruggedreven, zoals blijkt uit de landinformatie die door verwerende partij aan het administratief dossier werd gevoegd.

Verzoekster erkent dat de TPLF troepen in juli 2021 Addi Arkay hebben veroverd en is stellig dat zij daar toen ook aanwezig was.

In mei 2022 hebben de TPLF troepen opnieuw de controle overgenomen in Addi Arkay. Verzoeksters vader liet hierbij (samen met vele anderen) het leven.

(Notities persoonlijk onderhoud, p. 6)

Verwerende partij had aan deze onduidelijkheid eenvoudigweg kunnen remediëren door aan verzoekster enkele vragen te stellen ter verduidelijking van haar antwoord maar liet ook dit na.”,

dient er vooreerst op gewezen dat het TPLF (Tigray People's Liberation Front) en het TDF (Tigray Defense Forces) niet dezelfde groepering zijn, zoals blijkt uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen (zie weblink). Dat verzoekster in haar verzoekschrift beide groeperingen door elkaar haalt, vormt een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar beweerde verblijf in Addi Arkay in de periode voorafgaand aan haar vlucht naar Europa toen de TDF op 23 juli 2021 Addi Arkay veroverde en tot september dat jaar controleerde. Voorts was verzoeksters antwoord tijdens het persoonlijk onderhoud op zich duidelijk, zodat het geenszins noodzakelijk was dat hierover verdere vragen hadden moeten worden gesteld.

Vervolgens wijst verzoekster op haar verklaringen inzake haar voorgehouden regio van herkomst, met name de stad Addi Arkay. De verklaringen inzake de ligging van de winkel van haar vader en de plaats waar de in de supermarkt verkochte goederen werden aangekocht, zijn op zich niet van aard om aan te tonen dat verzoekster afkomstig is uit de stad Addi Arkay daar deze zaken dermate persoonlijk en concreet zijn dat zij niet duiden op verzoeksters aanwezigheid aldaar tot kort voor haar vlucht naar Europa. Betreffende de andere aangehaalde verklaringen dient erop gewezen dat heden niet wordt betwijfeld dat verzoekster in Addi Arkay heeft verbleven, doch wel dat zij aldaar verbleef tot vlak voor haar vlucht naar Europa. Dat verzoekster enige kennis heeft over de regio van Addi Arkay, volstaat op zich dan ook niet teneinde haar verblijf aldaar alsnog aannemelijk te achten. Verder laat verzoekster na concreet te duiden welke bijkomende informatie zij over Addi Arkay nog zou willen geven indien haar hierover tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bijkomende vragen zouden zijn gesteld geweest, zoals zij in haar verzoekschrift suggereert. In het licht van de devolutive werking van onderhavig beroep, is dergelijk verweer geenszins ernstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat dat verzoekster reeds veel langer in Addis Abeba verbleef dan zij voorhield, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Ethiopië zou hebben gekend.

7.4. In artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Uit een samenlezing van de artikelen 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten. In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Ethiopië, louter door zijn aanwezigheid op het Ethiopische grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de commissaris-generaal dan ook verlangen dat verzoekster verklaringen en documentatie ter staving van haar nationaliteit, identiteit, inclusief haar geboorteplaats en “land(en) en plaats(en) van eerder verblijf” voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoekster het bewijs moet leveren “recent en rechtstreeks” uit een bepaalde regio te komen alvorens zij in een lidstaat haar verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van verzoekster worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verschillende verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoekster de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

Verzoekster verklaart tot kort voor haar vertrek in 2022 in Ethiopië in de stad Addi Arkey verbleven te hebben.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij gedurende de laatste jaren voor haar vlucht uit Ethiopië aldaar heeft verbleven. Gelet op dit feit, maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Ethiopië waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoekster voor haar komst naar België, over haar reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of verzoekster al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER